

MIROSLAV MAŠLÁŇ

Prof. RNDr. Miroslav Mašláň, CSc., (*1957) studoval jadernou fyziku na Fyzikální fakultě Běloruské státní univerzity v Minsku. Titul doktora přírodních věd získal na Univerzitě Karlově. Vědeckou aspiranturu absolvoval opět v Minsku, kde – v Ústavu aplikované fyziky BSSR – získal kandidaturu věd. Habilitoval se v oboru aplikovaná fyzika už na Univerzitě Palackého v Olomouci, v roce 2002 byl pak jmenován profesorem.

Než nastoupil na pozici odborného asistenta na Katedře experimentální fyziky Přírodovědecké fakulty UP, působil rok ve Výzkumném ústavu Sigmy Olomouc. Od té doby (1987) je jeho profesní život spojený s olomouckou univerzitou.

Je autorem či spoluautorem více než 150 původních vědeckých prací. Dle Science Citation Index má 700 citací (bez autocitací), jeho H-index činí 13. Na mezinárodních vědeckých konferencích prezentoval více než 20 ústních a 30 nástěnkových příspěvků. Je držitelem 19 patentů. Byl řešitelem nebo spoluřešitelem 16 výzkumných projektů, včetně mezinárodních. Je autorem nebo spoluautorem osmi monografií a učebních textů a editorem dvou sborníků. V letech 2001–2009 byl zástupcem České republiky v *International Board on Applications of Mössbauer Spectroscopy*. Od roku 2005 je vedoucím *Centra výzkumu nanomateriálů*, od 2008 členem *Rady ústavu geoniky Akademie věd ČR*. Byl (2009) hlavním koordinátorem vzniku *Regionálního centra pokročilých technologií a materiálů (RCPTM)*, které podporuje vytváření nových sofistikovaně technologických firem a odborníky v aplikovaném fyzikálním, optickém a chemickém výzkumu (s orientací na nanotechnologie).

Vědecky se zaměřuje na fyziku nanomateriálů a nanotechnologie, konkrétně Mössbauerovu spektroskopii a její aplikace v mineralogii a chemii, metodiku mössbauerovských měření, automatizaci fyzikálních měření a převodníky fyzikálních veličin na elektrické. Mössbauerovy spektrometry, navržené a zhotovené v laboratořích jim vedené, jsou používány na 11 pracovištích na světě (Tokio, Lund, Uppsala, Johannesburg aj.).

K jeho koníčkům patří turistika, cyklistika a běžkování. K turistickým vrcholům patřila řadu let pravidelná pěší vycházka ze Svatého Kopečku na Praděd a cesta na kole z Olomouce do Splitu.

Zkušenosti z organizace vědeckých a pedagogických aktivit uplatnil v letech 1997–2000 ve funkci proděkana Přírodovědecké fakulty a v letech 2000–2005 jako prorektor pro vědeckobadatelskou činnost. V minulém období zastával funkci rektora Univerzity Palackého v Olomouci. Je členem vědeckých rad čtyř univerzit.

Svoji roli prorektora vidí v posilování excelence vysokoškolského vzdělání, které stojí na třech pilířích: vynikajícím výzkumu (univerzita aspirující na excelenci musí v badatelské činnosti dosahovat světové úrovně), internacionalizaci (nemůžeme ji dosáhnout bez patřičné úrovně vědeckých a výzkumných výsledků) a inovací (v nejširším smyslu slova – prosazování nejnovějších znalostí a vědomostí do průmyslové, vzdělávací, veřejnoprávní a společenské sféry, budování znalostní společnosti).